

Ξωκλήσια της Σίτσοβας :

Σ.Π.Ε

Επιτέλους μια σωστή δουλειά στον Αγιο-Μάμα !!

Διάβασα το σημείωμα του Γιάννη Ροβολή(ΠΑΝΑΛΛΑΓΟΝΙΑΚΑ ΝΕΑ 5^{ου} & 6^{ου} 2013), και συμφωνώ απόλυτα μαζί του, για τα επαινετικά λόγια στον αγαπητό ξάδερφο, «καλλιτέχνη» μάστορα, πρωτοπόρο φρουτοπαραγωγό και όχι μόνο, Γιάννη Περδικούλη. Που με σχέδιο και «πρόγραμμα», το οποίο συνέχεια βελτιώνει και πολύχρονη σκληρή δουλειά, κατάφερε να μετατρέψει έναν άγονο λόφο σε πραγματικό «κήπο της Εδέμ», μοναδικό σε όλη την περιφέρεια της Αλαγονίας. Είναι και αυτό μια απόδειξη πως δεν υπάρχει στη γη, τίποτα πιο ιερό και όσιο από την εργασία. Τέτοιες δημιουργικές προσπάθειες έπρεπε και να χρηματοδοτούνται από κράτος και να υποστηρίζονται από το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο !! Όμως θα συμπληρώσω κάτι ακόμα, που θεωρώ πολύ σημαντικότερο από να νόστιμα φαγητά, που κάθε χρόνο προσφέρει στους επισκέπτες. Το 'χω ξαναγράψει στα Π.Ν. και θα το επαναλάβω άλλη μια φορά : Η πάρα πολύ σωστή δουλειά, που σαν μάστορας έχει κάμει στο εκκλησιάκι, με σεβασμό στην παραδοσιακή τεχνική, επιβάλλεται και είναι απαραίτητο να ολοκληρωθεί !! Πρώτα πρώτα με αντικατάσταση των κουφωμάτων με ξύλινα. Ούτε τα σιδερένια, ούτε τ' αλουμινένια ταιριγιάζουνε με την εξαιρετική εμφάνιση του χτίσματος, που με κόπο και μεράκι διαμόρφωσε ο Γιάννης. Πρέπει επιτέλους να το χωνέψουμε : Τα ερημοκλήσια δεν είναι εξοχικές ταβέρνες !! Επίσης με διαμόρφωση-πλακόστρωση του γύρω χώρου και του δάπεδου, με ντόπιες τίκλες ακανόνιστου μεγέθους και διάφορων αποχρώσεων, καθώς και με την Ανακατασκευή του αλωνιού. Και τέλος - αφού γίνουν τα προηγούμενα- να σκεπαστεί με τίκλες, όπως παλιά τα σπίτια. Για την ολοκλήρωση του έργου αυτού, που θα αποτελέσει παράδειγμα και υπόδειγμα για επόμενες παρεμβάσεις, έχουν υποχρέωση να συμβάλουν δηλαδή να προσφέρουν τον «οβολόν» τους : Η Μητρόπολη και ο Δήμος Καλαμάτας. στους οποίους κοινοποιώ αυτό το γράμμα. Μια παράλληλη κίνηση θα ήταν, από την επόμενη γιορτή, ο Γιάννης να ζητάει από τους επισκέπτες να φέρνει ο καθένας το «βαγιόλι» του με το ψωμοτύρι, τ' αυγά και τα κεφτεδάκια, όπως γινότανε παλιότερα στα πανηγύργια και τα χρήματα του τραπεζώματος να τα διαθέσει για συνέχιση του έργου. Επίσης να τοποθετεί στ' αλώνι ένα μικρό «παγκάρι», ώστε όσοι θέλουν να προσφέρουν γι' αυτό το σκοπό. Πιστεύω πως όλοι θα το δεχτούν και με ευχαρίστηση θα δώσουν,

ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του. Παραδέχουμαι ότι είναι κάτι παραπάνω από ευχάριστο, είναι μαγευτικό και σε κάνει να νιώθεις αγαλλίαση όταν, μπαίνοντας μέσα στο κυριολεκτικά παραδεισένιο περιβάλλον του Αγιο-Μάμα, διαπιστώνεις ότι : «σε περιμένει και ένα πλούσιο τραπέζι», που με πολύ μεράκι και γούστο ετοιμάζει ο Γιάννης με τους «συνεργάτες» του, συνεχίζοντας την παράδοση του παππούλη μας. Ο οποίος, εκτός από φαγητό στον κόσμο, τα χρόνια που τα παιδιά του ήταν μικρά, πήγαινε την παραμονή κι έβαζε καραμέλες και λουκουμάκια πάνω στο μεγάλο πιρνάρι, -για να τα κάνει να πιστεύουν ότι οι άγιοι όχι μόνο βοηθάνε στις δύσκολες στιγμές αλλά προσφέρουν και δώρα- και ανήμερα έλεγε στους μεγαλύτερους : «Για ανεβάτε να ιδούμε τι μας έφερε ο άγιος !!». Θα προσθέσω ότι ο γερο-Αναστάσης δεν ήταν απλά ένας πιστός που τηρούσε με ευλάβεια τα θρησκευτικά έθιμα, αλλά πολλές ενέργειές του έφταναν στα όρια του παραλογισμού. Για παράδειγμα, όταν τα πρώτα παιδιά μεγάλωσαν και άρχισαν να δουλεύουν σκληρά καλλιεργώντας όχι μόνο τα δικά τους αλλά και νοικιασμένα περβόλια και να τρέφουν ζωντανά για πούλημα, κάτι που ο ίδιος ποτέ δεν είχε κάνει, με αποτέλεσμα να μη χορταίνουν ούτε το ψωμί, αποφάσισε να σφάξει ολόκληρο μουσκάρι !! Βέβαια δεν κατάφερε να πραγματοποιήσει το «τάμα» του, γιατί με πρωτοβουλία του Μάμα, που ήτανε τολμηρός και δυναμικός, το πήρανε προπαραμονή από το κατώι και το κρύψανε σε ρουμάνι, σφάζοντας για τη γιορτή ένα αρνί. Όπως ήταν αναμενόμενο, η αντίδραση του γερο-Περδικούλη ήταν άγρια αλλά περιορίστηκε μόνο σε φοβέρες και κατάρες, αφού οι μυϊκές του δυνάμεις δεν του επέτρεπαν πλέον να τους καταχερίσει. Τελειώνοντας θα το ξανα-ματαγράψω : Δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε το πέτρινο αλώνι του Αγιο-Μάμα, μοναδικό στην περιοχή, σε μοναδική τοποθεσία με απεριόριστη θέα !! Δεν επιτρέπεται να το αφήσουμε να εξαφανιστεί, όπως οι πέντε(5) νερόμυλοι του χωριού. Έχουμε χρέος, όλοι και ο καθένας ξεχωριστά, να κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να το διατηρήσουμε. Είναι ένα από τα ελάχιστα «τεχνικά» έργα των προγόνων μας, που έχουν απομείνει. Το σημείωμα αυτό κοινοποιείται στο Μητροπολίτη Μεσσηνίας και στο Δήμαρχο Καλαμάτας.

Χαλάνδρι Οχτώβρης του 2013